

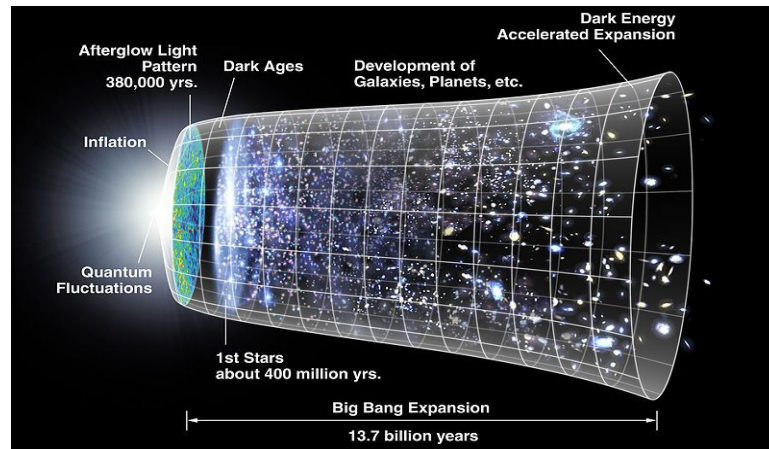
THÊM MỘT BẬT CẬP NỮA CỦA MÔ HÌNH VŨ TRỤ DẪN NỔ
 (Bổ sung cho bài “Big Bang và những bất cập của vũ trụ học hiện đại”)

Vũ Huy Toàn

Công ty cổ phần CONINCO-MI

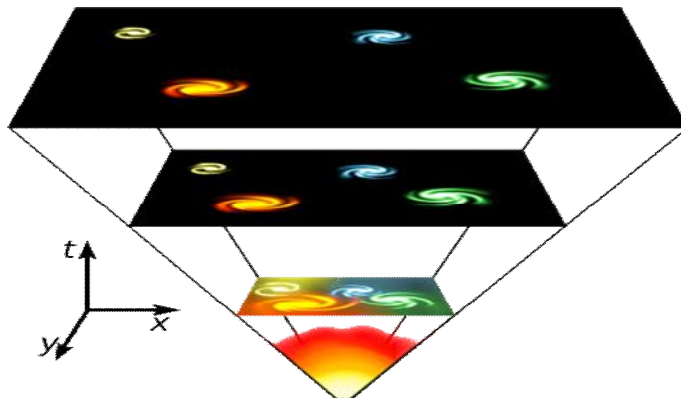
4 Tôn Thất Tùng, Hà Nội. Email: vuhuytoan@conincomi.vn

Theo lý thuyết “Vụ nổ lớn” (Big Bang), 13,7 tỷ năm về trước, từ một “điểm không có gì” bỗng nhiên “phát nổ” và sinh ra tất cả các ngôi sao, các thiên hà và cả vũ trụ dẫn nổ dần từng ngày như đang “thấy” hiện nay (xem Hình 1).

Hình 1. Theo lý thuyết “Vụ nổ lớn”, vũ trụ dẫn nổ dần từng ngày

Với mô hình “vũ trụ dẫn nổ” này, người ta cho rằng chỉ có khoảng cách giữa các thiên hà là dẫn nổ, còn kích thước bản thân thiên hà và mọi dạng vật chất cấu thành nên nó thì hoàn toàn không phụ thuộc gì vào sự dẫn nổ đó. Hơn thế nữa, cũng chính vì thế, đứng ở bất kể thiên hà nào cũng thấy những thiên hà khác chuyển động ra xa với tốc độ V tỷ lệ thuận với khoảng cách R tới chúng theo định luật Hubble: $V = HR$ với H – là hằng số, như được biểu diễn trên Hình 2.

Hình 2. Khoảng cách giữa các thiên hà dẫn nổ theo định luật Hubble

Tuy nhiên từ hơn 10 năm nay, trong thiên văn học, người ta ghi nhận được rất nhiều hình ảnh “va chạm” của các thiên hà như trên Hình 3-5 [1].

Hình 3. Arp 272 là vụ va chạm giữa hai thiên hà xoắn, nằm trong chòm sao Hercules nằm cách chúng ta khoảng 450 triệu năm ánh sáng.

Hình 4. Cặp đôi thiên hà xoắn ốc UGC 8335 nằm cách chúng ta khoảng 400 triệu năm ánh sáng.

Hình 5. Vụ đụng độ này liên quan đến không phải 2, mà là 3 thiên hà. Bộ ba cách chúng ta 250 triệu năm ánh sáng, trong chòm sao Peacock.

Theo [2], “hơn một nửa số thiên hà lớn nhất trong khu vực vũ trụ gần dải Ngân hà đã từng va chạm và hợp nhất với những thiên hà khác để trở thành những thiên hà lớn hơn trong 2 tỷ năm qua”. Điều này trái ngược hoàn toàn với kết luận về một vũ trụ dẫn nổ (xem Hình 1, 2). Nếu quả thật từng có vụ nổ lớn cách đây 13,7 tỷ năm khiến các thiên hà bay ra xa nhau theo định luật Hubble, thậm chí đến nay lại còn đang tăng tốc thay vì chuyển động chậm lại, thì lực nào đủ sức khiến chúng bỗng nhiên lại chạy lại gần nhau để dẫn đến những “va chạm” như thế? Và hơn nữa, sự va chạm đó còn là phổ biến chứ không hề là hiện tượng cá biệt? Nói cách khác, sự va chạm của các thiên hà là bằng chứng thực nghiệm thuyết phục nhất phản bác lại mô hình vũ trụ dẫn nổ theo công thức Hubble, cũng tức là phản bác lại lý thuyết Big Bang.

Lưu ý rằng, những các thiên hà lao vào nhau này là kết quả quan sát trực tiếp nhờ kính thiên văn Hubble, tức là “mục kích, sờ thị” hẳn hoi, là bằng chứng thực nghiệm tin cậy hơn nhiều, hoàn toàn không phải suy diễn, như đối với cái gọi là “rời xa nhau” chỉ bằng vào sự dịch chuyển ánh sáng về phía đỏ của chúng được gán cho là do hiệu ứng Doppler.

Vậy, tại sao các nhà vật lý lại cố tình “đánh bài lờ”, không đếm xỉa gì đến sự bất cập này của mô hình Big Bang? Nếu là vấn đề thuộc về lý thuyết thì đi một nhẽ, còn đằng này là bằng chứng thực nghiệm trái với lý thuyết hẳn hoi thì phải xem lại lý thuyết chứ? Tức là có một sự thiếu trung thực, “lập lờ đánh lận con đen” mang tính hệ thống của giới vật lý chính thống!

Vấn đề là ở chỗ, dịch chuyển đỏ gắn với công thức Hubble được tìm ra từ những năm đầu của thế kỷ XX, còn hiện tượng va chạm của các thiên hà chỉ mới được phát hiện trên chục năm gần đây, sau khi kính thiên văn Hubble có đủ độ phân giải cần thiết được phóng lên quỹ đạo. Điều này cũng làm ta nhớ lại bức tranh với những vạch sáng, tối của ánh sáng để lại trên màn ảnh sau khi đi qua khe Young được cho là do hiện tượng giao thoa nếu coi ánh sáng là sóng vào thời còn chưa phát minh ra giấy ảnh nhạy sáng; vì vậy, khi ánh sáng cực yếu, không thể thấy được các đốm sáng lóe lên lỗ chỗ, thay vì cả một miền sáng, tối xen kẽ – điều chứng tỏ rõ ràng nhất về bản chất hạt của ánh sáng. Và ở đó, người ta cũng chẳng thêm kết nối hai sự kiện ở hai thời điểm khác nhau xa về trình độ khoa học-kỹ thuật(!?)

Tóm lại, sự va chạm của các thiên hà được ghi nhận này là bằng chứng thực nghiệm hùng hồn nhất về một vũ trụ không dẫn nổ theo cái gọi là “định luật Hubble” và công thức này chỉ là kết quả ngộ nhận sự dịch chuyển đỏ là do hiệu ứng Dopple mà không phải là do sự tổn hao năng lượng của ánh sáng lan truyền trong trường hấp dẫn vũ trụ trên khoảng cách lớn. Mà đã như thế thì học thuyết Big Bang sẽ sụp đổ vì đã có thêm chứng cứ phản bác thuyết phục nhất.

Tài liệu tham khảo

- 1- Ảnh đẹp của Hubble về các vụ va chạm thiên hà, 2008. <http://khoahoc.tv/anh-dep-cua-hubble-ve-cac-vu-va-cham-thien-ha-19943>
- 2- Va chạm giữa các thiên hà, 2005. <http://khoahoc.tv/va-cham-giua-cac-thien-ha-2018>